

2. Euroopa Kohtu vastused teisele ja neljandale küsimusele kohtuasjas C-446/04, milles tehti 12. detsembri 2006. aasta kohtuotsus *Test Claimants in the FII Group Litigation*, kehtivad ka siis, kui:

— välismaist ettevõtte tulumaksu, mida maksti kasumilt, millest maksti dividende, ei maksnud või ei maksnud täielikult mitte-residentist äriühing, kes maksis neid dividende residentist äriühingule, vaid kui seda tegi esimesena nimetatud äriühingu otsene või kaudne tütarettevõtja, kes asub mõnes liikmesriigis;

— ettevõtte tulumaksu avansilist makset ei maksnud mitteresidentist äriühingult dividende saanud residentist äriühing, vaid residentist emaettevõtja kontserni konsolideeritud maksustamissüsteemi raames.

3. Liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi residentist emaettevõtja, kes oli vastuolus liidu õigusega kohustatud niisuguse kontserni konsolideeritud maksustamissüsteemi raames, nagu vaidluse all põhikohtuasjas, maksuma ettevõtte tulumaksu avansilist makset kasumiosalt, mille moodustasid välismaalt saadud dividendid, võib esitada kaebuse alusetult makstud maksusumma tagasimaksmise nõudes, kuna see ületab ettevõtte tulumaksu lisasummat, mida asjassepuutuval liikmesriigil oli õigus nõuda, et kompenseerida väiksemat nominaalset maksumäära, mida kohaldati kasumile, millest jaotati välismaalt saadud dividende, kui seda maksumäära võrrelda nominaalse maksumääraga, mida kohaldatakse residentist emaettevõtja kasumile.

4. Liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi residentist äriühing, kellele kuulub kolmanda riigi residentist äriühingus niisugune osalus, mis annab talle kindla mõju selle äriühingu otsuste üle ja võimaldab tal otsustada tema tegevuse üle, võib tugineda ELTL artiklile 63, et seada kahtluse alla see, kas viidatud sättega on kooskõlas kolmandast riigist saadud dividendide maksustamise korda puudutavad liikmesriigi õigusnormid, mida ei kohaldata ainult olukordades, kus emaettevõtjal on otsustav mõju dividende jaotava äriühingu üle.

5. Euroopa Kohtu vastus kolmandale küsimusele kohtuasjas, milles tehti eespool viidatud kohtuotsus *Test Claimants in the FII Group Litigation*, ei kehti juhul, kui teistes liikmesriikides asutatud tütarettevõtjaid, kellele ettevõtte tulumaksu avansilist makset üle kanda ei saa, ei maksustata emaettevõtja liikmesriigis.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 8. novembri 2012. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Saksamaa)) — Yoshikazu Iida versus Stadt Ulm

(Kohtuasi C-40/11) ⁽¹⁾

(ELTL artiklid 20 ja 21 — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 51 — Direktiiv 2003/109/EÜ — Kolmanda riigi kodanikud — Liikmesriigis elamise õigus — Direktiiv 2004/38/EÜ — Liidu kodaniku pereliikmed, kes on kolmanda riigi kodanikud — Kolmanda riigi kodanikud, kes ei ole liidu kodanikuga kaasas ega ühine temaga vastuvõtvast liikmesriigis, vaid kes jäävad elama liidu kodaniku päritoluliikmesriiki — Kolmanda riigi kodaniku õigus elada selle liidu kodaniku päritoluliikmesriigis, kes ise elab teises liikmesriigis — Liidu kodakondsus — Põhiõigused)

(2013/C 9/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Yoshikazu Iida

Vastustaja: Stadt Ulm

Ese

Eelotsusetaotlus — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — ELTL artikli 21 lõike 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil (ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46) artikli 2 punkti 2 alapunkti d, artikli 3 lõike 1, artikli 7 lõike 2 ja artikli 10 lõike 1 tõlgendamine pidades silmas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7 ja 24 ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklit 8 — ELL artikli 6 lõigete 1 ja 3 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 24 lõike 3, artikli 45 lõike 1 ja artikli 51 lõike 1 esimese lause tõlgendamine — Liikmesriigi alaealised kodanikud, kes kolivad emaga teise liikmesriiki — Lapse hooldusõigust omava isa, kes on kolmanda riigi kodanik, elamisõigus lapse päritoluliikmesriigis — Euroopa Liidu põhiõiguste harta kohaldamisala — Mõiste „liidu õiguse rakendamine“

⁽¹⁾ ELT C 103, 2.4.2011.

Resolutsioon

Väljapool nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ (mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ) reguleeritud olukordi ning juhul, kui puudub ka muu side kodakondsust puudutavate liidu õigusnormidega, ei saa kolmanda riigi kodanik tugineda iseenda või liidu kodaniku elamisõigusest tuletatud elamisõigusele.

(¹) ELT C 145, 14.5.2011.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 15. novembri 2012. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G versus Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Kohtuasi C-56/11) (¹)

(Ühenduse sordikaitse — Määrus (EÜ) nr 2100/94 — Töötlemine — Töötleva kohustus esitada ühenduse kaitse alla võetud sordi omanikule teavet — Teabetaotluse esitamise ajale ja teabetaotluse sisule esitatavad nõuded)

(2013/C 9/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Kostja: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Ese

Eelotsusetaotlus — Oberlandesgericht Düsseldorf — Nõukogu 27. juuli 1994. aasta määruse (EÜ) nr 2100/94 ühenduse sordikaitse kohta (EÜT L 227, lk 1; ELT eriväljaanne 03/16, lk 390) artikli 14 lõike 3 kuuenda taande ning komisjoni 24. juuli 1995. aasta määruse (EÜ) nr 1768/95 ühenduse sordikaitset käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 2100/94 artikli 14 lõikes 3 osutatud põllumajandusliku erandi rakenduseeskirjade kohta (EÜT L 173, lk 14; ELT eriväljaanne 03/18, lk 63) artikli 9 lõigete 2 ja 3 tõlgendamine — Töötleva kohustus esitada teavet ühenduse kaitsealuse sordi omanikule — Teabe esitamise kohustuse tekkimiseks vajalikud nõuded teabenõude esitamise ajale ja selle sisule

Resolutsioon

1. Komisjoni 24. juuli 1995. aasta määruse (EÜ) nr 1768/95 ühenduse sordikaitset käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 2100/94 artikli 14 lõikes 3 osutatud põllumajandusliku erandi rakenduseeskirjade kohta (muudetud komisjoni 3. detsembri 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 2605/98) artikli 9 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et töötlevale tekib kohustus esitada kaitsealuste sortide kohta teavet juhul, kui konkreetset turustusaastat puudutav teabetaotlus esitati enne selle turustusaasta lõppu. Selline kohustus võib siiski olemas olla seoses teabega, mis puudutab kuni kolme turustusaastat, mis jooksvale turustusaastale eelnevad, tingimusel et esimese taotluse samade sortide kohta samale töötlevale esitas sordi omanik esimesel turustusaastal nendest eelnevatest turustusaastastest, mida teabetaotlus käsitleb.

2. Nõukogu 27. juuli 1994. aasta määruse (EÜ) nr 2100/94 ühenduse sordikaitse kohta artikli 14 lõike 3 kuuendat taanet ja määruse nr 1768/95 (muudetud määrusega nr 2605/98) artiklit 9 nende sätete koostoimes tuleb tõlgendada nii, et töötlevale esitatud ühenduse kaitse alla võetud sordi omaniku teabetaotlus ei pea sisaldama tõendeid, mis kinnitavad taotluses esitatud andmeid. Lisaks, ainuüksi asjaolu, et põllumajandustootja külvab lepingu alusel kaitsealust sorti, ei anna alust eeldada, et töötleva on külvamise eesmärgil töödelnud või kavatses töödelda asjaomase sordi paljundusmaterjali kasutades saagist saadud toodet. Käesoleva juhtumi teisi asjaolusid arvestades võib eelnevalt nimetatud asjaolu põhjal siiski järeldada, et niisugune alus on olemas, kuid selle olemasolu peab tuvastama eelotsusetaotluse esitanud kohus oma menetluses.

(¹) ELT C 145, 14.5.2011.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 15. novembri 2012. aasta otsus (Finanzgericht Düsseldorf (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Pfeifer & Langen KG versus Hauptzollamt Aachen

(Kohtuasi C-131/11) (¹)

(Põllumajandus — Määrus (EMÜ) nr 1443/82 — Artikli 3 lõige 4 — Suhkrusektori kvoodisüsteemi kohaldamine — Liikmesriigi pädevate asutuste poolt tootja juures läbi viidud järelekontrolli käigus tuvastatud ülemäärane suhkrukogus — Ülejäägi arvessevõtmine lõpliku toodangu kindlaksmääramisel turustusaastal, mil niisugune lahknevus tuvastati)

(2013/C 9/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Düsseldorf